

რომ ერთმა კაცმა მოციქულს (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) მიმართა რაღაც საკითხზე და თქვა: "რაც ინება აღლაჰმა და შენ". მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) უპასუხა: «ნუთუ მე აღლაჰის თანასწორად დამაყენე? თქვი: რაც ერთადერთმა აღლაჰმა ინება»

გადმოცემულია იბნ აბბასისგან (აღლაჰი იყოს მათით კმაყოფილი): რომ ერთმა კაცმა მოციქულს (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) მიმართა რაღაც საკითხზე და თქვა: "რაც ინება აღლაჰმა და შენ". მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) უპასუხა: «ნუთუ მე აღლაჰის თანასწორად დამაყენე? თქვი: რაც ერთადერთმა აღლაჰმა ინება».

[მისი გადმოცემა კარგია] [გადმოსვა იბნ მააჯამ, ალ-ნასაიმ ალ-ქუბრაში და აჰმადმა]

ერთმა კაცმა მოციქულს (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) მიმართა თავისი საკითხის შესახებ და შემდეგ თქვა: „რაც ინება აღლაჰმა და შენ“. მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) უკმაყოფილება გამოხატა ამ ნათქვამის გამო და აუხსნა მას, რომ აღლაჰის ნებაზე ქმნილების ნების მიბმა სიტყვა „და“-ს გამოყენებით მცირე შირქია(მრავალღმერთიანობა). ეს დაუშვებელია მუსლიმისთვის. შემდეგ მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) სწორ ფორმაზე მიუთითა და უთხრა: „რასაც ინებებს მხოლოდ ერთი აღლაჰი,“ ამით აღლაჰის ნება გამოეყოფა ყოველივეს და არავის ნება არ მიემა აღლაჰის ნებას არანაირი ფორმით.

<https://sunnah.global/hadeeth/ka/show/5928>

